

چهند نامه‌یه ک له نیخیله‌وه چهند نامه‌یه ک له نیخیله‌وه

نوسيني: نوسهري هندي بهناويانگ پروفيسور فيلاس سارانگ

وهرگيراني له نينگليريده: توفيق عهدول

س ساعات ده‌چاره‌ک هستام و به رانه‌ر پنهانه‌ر که راوه‌ستام، چاهه‌روانی پوسته‌چي به‌کم نه‌کرد. پوسته‌چي به‌کم نزیکی ده‌ونيو ديت، هه‌رچه‌ند نقد جاري‌ش که ديت نامه‌ي بق من پي‌تبيه، هه‌ندى‌جاري‌ش که نامه‌ي‌كى بق من پي‌بىت، من هه‌ره‌بىا‌برام، پي‌ش نه‌وه‌ي من بگويزمه‌وه نه‌م ثوره‌ه بزنيشکى تيابورو، هه‌وه سيساله نه‌و ليزه نه‌ماوه که‌چي تائىستاش هه‌ندى كومپانى‌ای ده‌مانگه‌رى بـلاـوكـاـوه زـانـسـتـى بـنـاـوى نـهـوـوه نـيـرـيـتـ. بـلاـيـنـى كـامـهـوه هـفـتـى دوچار لـهـمـ چـاـپـكـراـوانـهـىـ بـقـ دـيـتـ. باـئـكـمـ بـقـ لـايـ دـهـ رـگـاـكـوـ پـهـلامـيـ زـهـرفـكـهـ نـهـدـهـمـ، بـهـلامـ نـهـوـهـيـ تـيـانـادـيـهـ بـرـيـنـىـ لـهـ ئـامـوـڭـاـرـىـ وـ پـاسـپـارـدـهـ دـهـرـيـارـهـىـ هـهـنـدـىـهـرـهـ مـىـ بـزـنـشـكـىـ نـهـبـيـسـتـارـوـ وـ بـهـثـانـسـانـىـ گـونـهـ كـراـوـهـكـ (ـتـانـدـرـتـلـ بـهـخـنـزـلـ بـهـخـنـزـلـ بـهـخـنـزـلـ) (ـبـوتـازـلـيـدىـنـ، چـارـهـسـهـرـىـ درـامـاتـىـكـ بـقـ حـالـةـ تـكـانـىـ بـزـمـاتـىـزـىـ تـيـزـ) (ـبـيـرـاـكـسـ، هـاـيـرـوـكـرـتـيـزـونـ چـارـهـسـهـرـىـ ئـاسـانـىـ گـيـرـوـگـرـتـىـ ئـالـوـزـىـ پـيـسـتـ) (ـكـيـنـامـيـنـاـ بـقـ چـاـكـتـرـ دـهـسـلـاتـ پـهـيدـاـكـنـ بـهـسـهـرـ ئـالـوـشـهـ كـانـىـ لـهـشـداـ). تـادـواـيـ ..

نه‌جهره شـتـانـهـ بـيـزـارـيـانـ كـرـدـبـومـ، بـهـلامـ نـهـوـنـدـهـ توـانـاـوـ دـهـسـهـلـاتـ نـيـيـهـ بـقـ نـهـمـ هـهـموـ كـومـپـانـيـاـيـهـ بـنـوـسـمـ وـ پـيـانـ رـاـبـگـهـيـنـ كـدـيـتـرـ دـكـتـورـ لـيزـهـ دـانـانـيشـيـتـ لـهـ بـهـرـ نـهـوـهـ تـائـيـسـتـاشـ پـوـسـتـهـ كـهـىـ منـ وـهـرـ نـهـگـرمـ.

بـيـ گـومـانـ كـاتـيـ وـاهـيـهـ كـنـامـهـ كـانـ وـهـرـنـهـ گـرمـ بـهـپـاستـىـ نـهـمـ وـيـتـ بـزـانـمـ چـيـ يـانـ تـيـداـيـهـ، جـارـيـكـ بـهـپـيـچـهـ وـانـهـيـ هـهـموـ جـارـهـكـانـهـ وـهـ چـهـندـ مـانـگـيـكـ لـهـمـ وـهـرـ دـانـهـيـهـيـ كـيـ نـقـدـ چـاـوـهـروـانـ نـهـكـراـمـ وـهـرـگـرـتـ كـهـتـيـاـيـاـ نـوـسـراـبـوـوـ

خـوـشـهـوـيـسـتـ بـاـيـ بـيـلـانـكـارـ

نهـزانـ بـهـبـيـنـيـنـيـ نـهـمـ نـامـهـيـ سـهـرـتـ سـورـئـهـمـيـنـيـ لـهـوـهـچـيـتـ هـهـرـگـيـزـ منـ نـهـنـاسـيـتـهـ وـهـ بـهـلامـ بـهـمنـاسـيـتـهـ وـهـ يـاـ نـهـنـاسـيـتـهـ وـهـ منـ نـهـبـيـتـ بـقـ بـنـوـسـمـ بـهـتـايـهـيـ بـقـ دـهـرـيـارـهـىـ نـهـوـ پـاـپـوـرـتـهـىـ كـهـهـبـيـتـ نـامـادـهـ بـكـمـ بـهـپـوـهـهـرـ بـهـرـ گـشـتـيـ پـيـشـ پـانـزـهـيـ كـانـونـيـ يـهـكـمـ نـهـيـهـ وـيـتـ بـهـهـ منـ نـهـنـياـ دـوـمـانـگـمـ بـهـدـهـسـتـوـهـيـ بـقـ

نه جامداني له گهان نوه شدا من ثبیت دهوری در پژوهش بینمه وه بچاپ گردش راپورته که: پاسته ثبویت ناتوانم دوا لاهکسی تر بکه م بقم چاپ بکات، خوش ته بیان به درو پهنجه لی ثهدام لبه رهه وه بشیکی زور لکاته که ثه گریت.

تو وره ببر لمه بکاره وه: من ثمهه یکه که راپورتم نیه، لمه ویه رهه وه که پیشکه ش کرد وه، بهلام تائیستا راپورتی وه که ثمهه تووش نه بوده - پاشه پژوه بستراوه به راپورته و، بی گومان من دلایانه لهوه که پیشکه ش کرد وه، بهلام تائیستا راپورتی وه که برترم ثه داتی.

ههروهها کی ثه توافق دلایانه لهوه که (ب. گ) راپورته که پی خوش؟ چونکه هندی جاره بینین قدر دلخوش ثبیت به نوسراویکی لاوزو به پهله نوسراو که له اونه یه پریت لهزانیار دزیه یه. لی یانگیریت چونکه تهی خوی ثه و مه بسته دیاری که راهه نه زانیت که هبیت راپورته که بیبیکیت.

ثیمه ثبیت ثه و بگه مذه بزانی، چونکه خومان به همو شتیک نازانی سهرباری نه وهش من ثبیت گرنگی بدم به تاماده کردنی ثم راپورته، ته بیان دوکه س

یاسی که سی تر پیش من راپورتیان دهیارهی ثم مسله یه پیشکه ش کرد وه، (ب. گ) سورور ثبیت له سر لمه که پیشکه ش کرد وهی که پیشکه ش کرد وه (ب. گ) هندی لهیک نه چون

له بیوان راپورت کاننادا هبیت، (ب. گ) سورور ثبیت هیکانی بچو شه وهه وه (ب. گ) همهه یه گوایه یه کلک یان دوانی تر داوایان لی کراوه راپورت له سر لمه مهمن بنویس، دورو نیمه بچو وه بیت که راپورته که مهیان له تکه بارورد بکرت.

له پاستیدا کوهی زور به لامه وه ستمه نه وهه دوای ته اوپوئنی راپورته که نایت کوپی یکی لای خوم بیت. یئمه بقمان نیه وینه یکه راپورته که بچخمان گل بدینه وه ثبیت هتا تیبینیه سه رتاییه کان و کاغه زنی ره شکاریه کانیش له ناویه رین. یه کلک راپورتیک بهم ههول و تهلاو گرنگی پیندانه وه تاماده بکات

له گهان نه توافق دانه یه کي بچ اگار لای خزی بیلایتیه و!

هر لبه رهه بمهه بچو تو نوسم، له اونه یه ثمهش بیرونی سه رنچانه سه رنچانه دیاری نه کراوه بیت. ههندی که سه بقیان ههه وابریکه نه وه که ثمهه شیتیه کی له مرغه نه وه شاوه یه، ناتوانم پیشیبینی نه وه بکم چیم به سر دیت نه گه رپیلانه کم بکو ویت پوو، خوم بچو ههه وه شتییک تاماده کردنو.

پیلانه که شم نه وهه بمهه بیلایتیه که راپورته که بچیم بچیم.

کومپانیاکه زانیاری ته اوی ههه ده ریارهی ههه موکوس و کارو باره ده کام، لبه رهه و پاست نیه بینیم بیکلک لوان، لی گهارای توییت مهرسی که متنه نایا تپیاوه تیه کی له گهان هاواریه کی دیزینی قوتا بخانه ته کیت؟

من ناویشانی خوم نانوسم، چونکه نامه ویت کومپانیاکه بهمه برازنت، ههروه هنامه ویت ناویشانه کم دهست ده زگای په نجوانی بقیازگانی بلاوکردن وه ده ریکه ویت (هه) رچه ند له اونه شمیتاله لایان بیت. بهه رحال، ده زگای په نجوانی بونه ته هقی خستنه برووه ههندیک نهیکی پیش سازی کومپانیاکه مان لبه رهه وه ههول نهادن پهی بهه همو په یوهندی و نتیرداوه کان بیهنه، لبه رهه وه لاماوده چهند ریزیکا بیوت نه نوسم و پیت نه لیم له سر چی ناویشانیک په یوهندیم پیوه بکه یت. تانه وکاته نه مهنده باسه.

دلسوخت

نیخیل بوس

نیخیل بوس! ناوه که له سر هتاوه تووشی سه ره خولی کرم بهلام دهسته واژه هاواریه کی دیزینی قوتا بخانه (هیتا مهه و سه رخوم، بوس لجه مشید پور دوساله هاریکه سه رتاییم بیو، لبه راستیدا زور براوه دی یک نه بیون، من نیسته هتا هاواری نزیکه کانی نه وسده دهه شم لبه رهه وه نیت چون دهست به جی بوس

بنامه وه؟ میشکی خوم گوشی، وینه یه کی کالی قوتا بیکه لایانه چاولیکه چاوه بوه هقی ثوهی له هزگه مدا بینیت وه.

نامه که (ب) نه چاپ (نووسرايو هتاوازکه شی هه رچاپ بوس ویست موری پوسته خانه که بخوبیه و بهلام نه وند کاله بونه نه توافی بیان بزم لکویه هاتوه توییت نامه یه کی ثوابت بیت چی ده که یه؟

سی چوار جاری خوبی نه دوای نه وه فرم دایه چاویکی میزه که وه. نزیکه دووه هفت دوا نه وه نامه یه کی ترم بوهات بهم شنیوه یه نووسرايو: خوش ویست بایی پیلانکار 28 ی ترکتوبه ر

نه م چوار ریزه مویست ده رفته کم دهست بکه ویت بیوت بنویس، نه وه نیستا په ریام وئه بیت بهسی و پینچ ده قیقه لی بیمه وه.

وابزامن چهند ریزیکه لمه ویر له باره ده راپورتیکه وه بقم نووسیبیوت، لبه راستیدا من هیچ چوره راپورتیک نانوسم، نه وه گرنگ نیه، لبه رهه نه وهه بوس نووسیبیوت راست نیه، ههروه هنامه وه ش که واپلزن بقم نووسیبیوت لجه یه که وه نه چم بچی بیکه تر سه رت سور نه میتیت نه گه رپیت بلیم نه سی مانگه کی

رابردو لهم ژوره نه چومه ته ده رهه وه. ههندی جاره یه کیک که شه و ریزه لکه پانداییت واهست هنکات که هه میشه لیک شوتندایه. هه رچه ند جیاوازی یه کی واش نیه، بهلام بسنه بیوهه ده زانیاری راست نه ده دسته.

نه وه بیوهه خریکه ته بیان نامه یه که دوای هندی بیون کردن وئه کات، کاتی نه وهه هاتوه داوم لی بکرت با ده ریارهی ههندی مسله یه زیندوده ریرم، بهس نه وه چهند ساله له خزمه تدام تائیستا پیچی و انا زانه ده ریارهی هه رچه کانی کارگزاری، بهنیام ۷م خالانه خواره وه بزر بکه وه:

۱. تکایه بونی بکه رهه چی پله یه کار گزاری له من بزر ته وچی پله یه که خواره منه ویه، من گومان نیه، لمهه ههندی لوهه رمانه رانه که فرمان

به سارمندا نه کن، پله بیان له من نزمه ته، لبه رهه وه پشت گوی یان ده خام، ههندی جاریش نه وهه رمانه رانه که من فرمانیان نه ده می پشت گوی یه خن چونکه له راستیدا پله بیان له من بزر ته (هدوریشی مه زانه نه وانه من فرمانه کانیان پشت گوی نه خام له راستیدا پله بیان له من بزر ته هه رهه هه وانش که

فرمانه کانی من گویی پی ناده نه که بیان له من نزمه ته.

که وانه کی نه بیت به گوئی کی بکات؟

۲. له سه رهه نجامه نو خاله سه رهه پرسیاریکی تریش هه یه، ئایافه رمانه ران هن هه مان پله ویا یه منیان هه بیت؟ نه گر هن ژماره بیان چه نده؟ یه کلک نه بیت

چون مامه لیان له تکابکات؟

چی جزره هللس وکه ویکیان لی چاوه بیان نه که یه؟

- 3- یه کلک له دیگر را گرداند و درین گرفتن نهایت سرجه می موجه کدت کاتیک و هر چیز که خانه نشین برویت، نه چون نهایت نه گهر یه کلک پیش نمودکات و ازی هینا؟ نایا هیچی دست نه که ویت؟ چند؟
- 4- نایا هیچ پنگری یه که میزدکه برویکه باشورو؟.
- 5- نایا نه توایت هر که کی سور بکاریتیت؟
- 6- نایا پیویسته له موره ٹاوی یه که همونوسراویک وردیتیه و؟.
- 7- نه گهر یه کلک داوای دامه زاندنی کرد، یه و ماده چند که نهایت له پیزی توره دا چاوه روانی پی یکه بیت؟.

دلنیام پرسیاری روزتر له میشکدان، به لام هیشتا شیوه خوبیان و هر نگره تو له باره و ناتوانم لیره دا درین بیم به وی دای تو به رامبهر نه خالانه سره رو بزم، لمه ش گرنگتر نه ویه من بنهایم داوای پونکردنو بکم به لام تائیستا بیریکی چسپاوم نه ده ریاره باشترین و هر بق دهست پنگردنی نه م کاره، به رای خوم و هر زی هلکردنی بای باشوری پوژنوا چاکره، چونکه خانوکان تبور دلنه نگن، چهتر به ره ویزه شهقامه کان بوه سایه کاری په نجده ره کدت نهایت زستانه که باشته، نه و خایه، من لذیام نه و هر زیه نه یه نیستاتییداین چی یه، له سره و نو سیویمه (28) توتکتیه) به لام ته نهایا نه و بایس نهیه کاتیک له په نجده بچکوله که موه نه روان، تاسمان سمالله، ناتوانیت بلیت نه بیزانه دنیا گرمه، له همان کاتدا سه رماش نی یه، که واته نایا هاوینه؟ سره تای هاوینه؟ یا کوتایه تی؟ سی پیز له موبه سره له نیواره ره شهابیه کی ساره هلی کرد، به لی هتا گه رام پال تقویکی نه ستورم په بیاکرد، کله بدم کرد باشتبوم، به لام شاو که خه بدم پو زوم گرما بو، هموگیمان نازقه کی کدیزووه، پال توکم داکندوفیتما جاریکی تر پیویستیم پی یه نایت، له گلن نه و هشدا کی نه توایت سویند بخوات نه مه زستان نی یه؟ به زیری زستان لای نیمه هر توا ساردنبوه، نه گهر نه مه زستان بی و ساردو سه رما نهایت، نایت و هر زی هلکردنی بای باشوری پوژنوا پی بای باران نه؟ نه تو اوه تیش بی باران نا، چونکه دویتی بیانی نزو له په نجده هکوه، سه بیری ده ره و م کرد دیم گویه پانه که به ته اووه تی ته په، سه بیری دیواره کانیشم کرد، به لام دیواره کان به خیرانی ٹاوه لئه من له باره نه و دلنیام، له وانیه نه م بیانیه تاریک و لیله گویه پانه که یان شور دنیه شوردنی، نه وجاه، روژناروژنک نهیان شورد، له باره نه و گهر دیم سبه یعنی گویه پانه که ته بیوو نه و گه یه نیت دیسان دهستیان کدوقته و به شوردنی، له وانه بی به جقره ماوه ناماوه یه کی کورت بیشون، له باره نه و همچو له پاسیدا ناتوانم لذیام نهیه نایا دویتی باریوه یان گویه پانه کیان شور دووه؟

له باره نه و کاریکی بی جی یه نه گهر بتوانیت یارمه قیم بدھیت له هله پیتیانی نه مه ته لانه دا تو له بقمبای نه زی، نهایت زور شاره زاتر بیت له باره نه مه جقره شنانه ره تانه و کاته نامزگاری بی کانی تو نه بیست نه و نامه بیش که بنهایم بینوسم شیوازیکی دیاریکارا تر له میشکدا و هر چیز کیت .

باسکردنی ناویت، نه مجاره ش ناتوانم ناویشانی خویت بی بتوس، له نامه پیشودا بق نو سیویت، بق پیویست ناکات مرؤه هموچاریک بیانویه کی به میزبینیتیه و له ماوه یه چند پوژنکا پیت پانه گیم چون بتوانیت په بیوو ندیم پیویت بکیت .

سه ره نجام باشه
و هر زه که هله یه

نامه که لام خاله دا ته او بوه و هکو به نیوہ ناچل به جی هیلزابیت، شیمزای لام بیوو له سره په ره یه کی شینی ده فته ری تیبینی نوسرا بیوو به خه تیکی نه استوری خوار، نزد دلنیانم، به لام واھه ست ده کم نوسره کی ویستویه تی به دهست و خه تیک بنویست که نه ناسرتیه و، نه تواین پوسته موره نه م نامه بی خوینمه و، ناوی شاره که تاشکرا بیو هر همان شویتی سه زنامه که بی پیشوده، نه م نامه یه شم سی چوار جار خوینده و خسته نه ولاوه له ماوه یه چند پوژنکا نامه یه کی ترم پی گاهیشت ..

خوش ویستم باوکی پیلانکار

من خه ریکی خویاماده کردم بق دهست له کارکیشانه و، نزور به راستیشم .

له بیویزه و هی نه م کارم دهست که و توه شتیک له میشکی خومدا تاوتیتی نه کم، نیستا بق ده رکه و توه، نا شکرا کردنی پیش که ش کردنی نه م داواکاری دهست له کارکیشانه و یه .

نایا نه تواین دوای نه و هی له کارکشامه و، سواری شه مه نده نه فریک بیم و بیم له لای توبیزیم؟! له باوه په دام باش بیه که و بگنجینین بیرلم مه سله یه بکره و .
بی نامه ناکم .

ن. ل. ب. .

نامه که به روای پیو نه بوه بدهست و خه تیکی تر نوسرا بیو پیتی پیک ریک و وشهی دور له یه که، به شیوه یه که هر و وشهیه که نه توت دو رگه یه که، به وردی له نامه که رامام. هه تا په ستیش بوم، به چی مافیک دیت و لته که مندا نه زی؟ نایا نه زانیت من پیشهم هیه یان نا؟ نه نه هیه یان نا؟ چهند مندالم هیه؟ چهندیان کپن؟ ته نهیان چنده؟ مالکم چونه؟ چند شوری تیدایه؟ نایا باوکم ماوه؟ دایکم ماوه؟ باری تا بوریم چونه؟ نامه کان قهیناکات، به لام کابرا یه کی نزب و نزندو خوی؟!

پاییزیکی خوم کرد، له خوم پرسی: چونه نه گهر به باستی بیت و لته که مندا بزی؟ من نه و سی ساله به ته نیام لام نزوره دا، بیتگه له خوم که سی تری تیا نه نوستوه، من به پوتو قوئی نه چمه ناوچیگاوه، تیتو لیکم له بردآ بیت خوم لی ناکه و ته، نه مه چون نه کریت نه گهر نه ویت و لته بزی؟ مانای نه و هیه سال دوازده مانگ شه و ناخوم. له م گیڑا و دا مامه و هیه. له ماوه دو بیزادنا نامه یه کی تر گاهیشت:

باوی گیان

کاتیک نم کاردم دهستگیر بوجاوهه رزد بی عقلیه تدانهت بیش لدهست له کارکیشانوه بکهیتهوه، نهی باشه دواه نهود بق هربیرم لای دهست له کارکیشانوه بوجویهه پاریگاهای چالاکی و گورج و گلای خوم بکم ؟له وانهه ، بهلام نایا به راستی من بیم له دوانمهه دهست له کارکیشانوهه کردتهوه؟ من چیم ویستوه؟ نهی ووشانه چی یان کردووه له میشکما؟

نیستنا، کم تا زور قناعهتم، نهودی من ویستومه بینوس شتیهه کی جیاواز بوجه، له راستیدا، میشک خوم مانوکدوه بق نهودی شیخواری داشتنی نامهه کی توانبارکدنی پهخته نامیز دابنتم که همه مو شتیهک له شوینی شایانی خویدا دابنت، مرؤه نهیت لهم جقره کارانهدا، ناگای لاخوی بیت، نهیت هه مو ووشیهه کت بکیشیت، نهیت بق چهند جاریک به بلکه او راستیه کانی لای خومدا بچمهوه و هه لیان بسنه نگینم من نیستنا لهو باوهه دام، له خوم رائی بینم و گیانی نهودم تندایه سهرکیشیه که تاوایکم، له بچه نهود سرمه بیانهه کاره بیت ههکانی (ب. گ) . ههر له ماوهه داده زگای په نجوانی ههندی نهیتی پیشه سازی نئمه یان دهست که وتوه کوپیانیام لیک نهایه وه، به تاییه تیش هه مو جوله کانی (ب. گ) . ههر له ماوهه داده زگای په نجوانی ههندی نهیتی پیشه سازی نئمه یان دهست که وتوه که وتنه بهرهه مهیتانی همان که رسنه، پریزه دواه دلخیارتیه بتم تهنا که سیک اتیپرسراوی نم کاره بیت هه (ر. ب. گ) خویهه تی، شتی تریش زورن، که بق ددرکه وتون .

له بچه وه به میواه نوسینی نامهه کی دریزم ، به بلکه ای ته واوهه وه، ریسته و خو بق نهوده نهیت بق پیوه به رایه تی بالا . لیزه دا پتیستم به یارمهه تی تو ههیه . بق من مایه سله لامهه تی نهیه لیزه وه خوم بینیزم له بچه وه به پتیسته دا ههینیزم بق تو، په نجه چاپی بکه و به پتیسته بینیه و ره شکاریه که بسویتنه . شتی تر هه بوقه میست دویاره بیت بنوس . بهلام کاتنه که کمی به دهه وه ماوه .

دلسوزت

ساتچیدانه ناد

نامه که، نیمزاكه کی نهیت . نهیتی تری په نجه چاپ بوجه .

سه بیره ! من نیستنا دلگرام بهوهی که نایهت و له تکمدا بیشی ! نهچوم بق ویستگاه شهه ندهنه فهرو پیشوازیم نهکرد . جانتاکم بق هه لنه گرت . چاکه تکه تم نه کرت به تاکه سنگه که کی ناو ژوره کم دا، نهیه گهر فلچه دانه که لی بچواهه خیرا رامده کردو نهچوم دانه یکم بق دهکی . نم برد بق سینه ما . زور تامه زری نهوه بوم پرسیاریکی زوری لای بکم ، باری سه رنج بگوینه وه !

بوماوهه دومانگ و نیو نامه دیار نه بوجه بیارم داشتر وایه له بیری بکم دواه نهوه، پریزه ، نامهه کی ترهات :-

2 شویاتی 1997

خوشه ویستم بای پیلانکار

هممو شتیهک هله شایوه سه رم سورهه میتیت چون بیم له نوسینی نامهه کی توانبار کردن کردتهوه . نامهه کی توانبار کردن ؟! نایشتم نهوانه بنوسه که به توانبارکردنیان نه زانه ؟! له پریزه ستم به خوم کرد که دوانمهه کی لیبوردن نه نوسه . بهلمی داوای اتیپوردم کرد :-

له وهی کاتیک که پیتیسنه که م دادوه سه رم هله لبریوه

له وهی له پتیکی کولانی سی یم ناولیم بق دواهه داوهه توه

له وهی که بیانیان ددانت بیثوم، له وهی (دزینه وهی هنده)م خویندزه وه

له وهی کاسپییکم لسمر په نجه ره که به جی هیشتوه تا گنیوه

له وهی که بیثوم کردوه به پریزه نامهه که وله کاتی در چونیدا

له وهی کس برچاوهه بیر پوئان کردم پشت گوی خسته

له وهی که په رداخیتکی سه ور خواردومه توه

له وهی که ناوی بیثیداس باکسی - م هیناوه

له وهی کنیتکم نه بوجه

له وهی که تاره زوم هه بوجه لای لای بق مدارل بنوسه

له وهی که ووشی نوسراوم سریوهه توه

له وهی که هالاری ددم کردوه به تاوینه داده

له وهی که نامه که م بق تو نوسیوه . که نهه دواینیانه

به ش به حالی خوم نه توانم بلیم هیچ کاتیک بجهی هه بق نه نوسیوه، نهی مجاره ش نم نامهه یهت بق نه نوسه بق نه وهی پیت بلیم : نهه مو نامه کامن بسویتنه، وادانی نهمه له برجی هه میانه . زور دریزهه دایه بیوره .

نیمرا

نامه که به نینکلیزی نیمزا کرابو، بهلام نه متوانی نیمزاكه بخوینه وه، پیتی یه کمی ناوی یه کمی ج، بیان ج بوجه هه روهها پیتی یه کمی ناوی دوهه میشی دیسان ج بیان ج بوجه هه دلای خوم دا ونم :-

که وانه نیستنا نیتر پتیسته له برجی خومی بجهه وه، بهلام به راستم نه زانی نامه کان بد پتیم، فریمانه بنی چه کمجهه میزده وه، دواه نه وهی دهستم کرده وه به زه رفی کاغز دروست کردن وه و هممو شتیه کم دهرباره نامه کان له بیر چزووه دواه مانگیک نامهه کیم بق هات :-

باي :

له وه ناجیت بچه بھیج بهیج لای کدا . له برجی خومی دهستم دایه وه نوسین، ره شکاریه کامن دراند، دیسانه وه دانیشتمه وه، دیسانه وه په ره کامن درانده وه، نه وهی دیسانه وه چهند پریزه کمیشکی خوم گوشی سه رله نوی نهیانوسمه وه، تهنا پریزه دواه نه وهی که زانیم نم جارههيان زور له خوم دلیام نهه میویت دهرباره خوم

نهاده ویت دواتکات لبکم، ئەم چەند لپەرەيە كەدەر بارىدى خۆم نوسیومە نامە ویت بکەوەتتە دەست كۆمپانىاكەمان /دەزگاچى پەنجوانى تىايىا دەتوانىت بىيىت بۇئەم شۇينەو لەگەل خۆت بىبەيت ؟چۈنكە ناتۇنەن بېپۇستەدا بىنېيم . دواى سىي پۇزىشى تەۋەرە بۇئەم ناونىشانە خوارەوە تا ئەو كاتە مەنىنىڭ تەوايان ئەتكەم

ناونیشانہ کے :-

سہ فالیا

شەقامى دكتور ئەمبىدكار

ستایور

هزاره‌گاهی که نوسراوه سه رم سورامبیو، همان رازی جی بکم بزم بستایابور؟!

له لایه که وه بوم پچ، له لایه کی تریشوه هئترسام پی پاواردن بیت. نایا بروایم نامه یه بکم ؟ تو بلی ای سه فریکی بکه لک نه بت! چونکه من له باریکدا نیم کلکی نهوده پیووه بیت پاره به فیریزیدهم. راسته، هندی پارهه له زرف دروست کدن پاشه کوت کردوه. دوو روژ له سرهه ریک دوبل بوم شهو خو و نهند چوه چاوم. به یانی پیوشه سیمه هستام، ددم و چاوم شورده، هندی کله و پهلم پنچایه وه، جانتایه که و یووم کرده و یوستگه که شه مندنه فهه له و یوستگه سنتایپور دایزیم و چومه ناو شار، شاریتکی پیس و دلتنه دیار بیو، شه قامه کانی قبرتاو بون، بهلام تنه گهه بیرون و پرپون له تهپ و توڑ من هئه جامی نهوهی روژیک به ریوه بوم هه موگیانم تیک شکابو. چاوم هلنله هاتن، کاتیش دهمه میواره بیو، بهلام ههوا هیشتا گرم و ووشک بیو. ماوهه یکی پی چو تا گشته شه قامی هه بیدکار، کس ناوینیشانی توه اوی پی نه نهوم، خله که سست و که متخرمه بون، بهشیوه یه لک له سره کوکانیان و به ده رگا کانیان چان بوبونه و بیکاریهان پیووه دیاربو.

که گه یشتمه شه قامي ئەمبىدكار ئە و دەمە بۇ رۈز لە ئاسق ئاوا دەبو.

چیخته خانه یه ک دا بو، له لولای نهوده دوکانی به قالیک بو، به دستی چه پدا لوله یه ک دوکان به هیواشی به تأسیماندا بلاوی بروه. به ناو کوهه ایلک
گه گنج دا تپه پم کله دورو قله رهشیکی تپیپو کوبویونه و، له لای راسته و ده رگانیشانیکم دی له سه ری نوسراپو (سه فالیا)، خانویکی یه ک نهوم بو، دیار بو
نقد گلن بو، به لام تازه بزیمه کرابووه. خُم کرد به تزوردا، چهند چرک یه ک له الاته کدا و هستمن. ثوره و هیمن دیار بو، له پاشدا پیره میزدیک هاته دره وه.

- پیاویک لیره یه ناوی بوسی بیت ؟

- توكیت

هاوپتی نئوں ، پیلانکار

پیشنهاد کرد که سر بریکی له قاند، به واتایه چاوه ری بکم، چوه نوره وه، به کومه ایلک کالیه وه هاته ده ره وه، چاویکی لی داگتم که بپاچینه کانی پشتهداده و باز اینجا سر بریکه ومه سره ره وه.

دهنگی کابراتی پیره به پاکی له جیره‌ی پاچینه‌تەختەكان ئەھاتە دەرەوه

نهادهست بیتال دهرجوم راه کاتنک راه دارویانی شودم نه کرد که هندی شتی بنایانسای، لام شوتند بینم !

پیره میزد که بی‌دگ به لامه و هلوستابوچه نه هنگاویک چومه پیشنهاد، چه کمه جهی میزه کم راکیشا، باگاهز، چند ده فتله ریک، قله لم، پاندان، هه ندی پاره و ورد، چاوم خشاند به ده فتله کاندا، نهوه یامن ده هینتا که برگه کهی وینی (نه هرق) ای پیوه بو، خستمه جانتاکم، جانتاکم داخته، سهیریکی پیره میزد کم کرد. خوی که نارگت و ری که بی چوچل کرد . هاتمه ده ره وه تا پیره میزد که ده راکه کی داخته وه من له کان دابه زنم . له بیگای گدانه و هدا ده فتله کم درونه هفتتا . ته نهایه و کاته ده هم بتنا که گشته ماله وه .

دافتنه رهکه هچی تیدا نهنسارابو، دوالاپرهای نه بیت به دست و ختیکی ناخوش نوسارابو (نیخیل). جاریکی تر به دفته رهکه دا چومه وه، په پهدهه لمداوه وه. ئایا نه وه ئه و دفته رهکه کباسی کردبو؟ برگه که وینه نه هروی پیوهه. به لام ئایا کسی تربیش من چوتة ثوره که و دفته ره باس کراوهکه بردو..... وه، یا بردو..... یانه؟

نئایا، دلم لہ پیرہ میزدھ کھ پاک بیت؟

هستم نکرد پیش نهاین یا یکی تر پیش من چه کمچه‌گاهی داده به کدا و اینه یه من هله بیه یا وانه یه نه و کسه‌ی پیش من کله وانه یه پیره مزد که بیت .

حارتکم، تر گه رامه و هسنه دوالايه رهی ده فته ره که .

تایا ئەم دەست و خاتى - ئەو - خۆزىتى ؟ ناتوانم هەتا لەمەش دەنلىبام ! يەكم نامەنی ناوهكەى بەپەنجەچاپ نوسراپو. دواي ئۇۋەش نامەكانى ترم بەناوى جىاجىاوه بۆئەھات و بەدەست و خەتى جىاجىا .

تایا پېئم ئەسەلمىنتىت ئەو نامانە ھەمويان ئەو نوسىيونى - ھەمويان ھەرىيەك كەس بۇون ؟ ئەگەرەت و ئەم نامانەم پېشانى كەسىك داو ووتى (ئەمانە ھەمويان خۆز نوسىيونن) چۈن ئەقۇام بىسەلمىتم وانىھ ؟ من ھىشتا دەفتەرەكەم لايە . ھەلدانەوە بەردەۋامى بەپەكانى واڭ كىدۇھ ھەمو گۆيىچەكانى سەرەۋەيان نوشتاۋەتە وە .

سەرچاواھ :

.Asian new quarterly, Magazine of Asian Writers

Indian selected short stories

Letters from Nikhil

Rabbit

By Vilas Sarang.

ئەم نوسەرە لە كۆلۈزى ئادابى زانكۆى بەسرە وانەكانى دراماوشىعروۋەدەبى ئىنگلىزى پىئە وىتنىچەندىن وېتىھ يارگارىم لەگەلەدا ھەي، بەرەگەز مارائىيە. پە بىوهندىمان نىيە، بەلام لە بىڭاى ئىنتېرىنېتەوە زانكۆى ئىندىياناڭ ئەمرىكى مامؤساتىپە وەمان ئەو وانانە ئەلەتەوە لە زانكۆيە دكتۆرایەكى ترى لەدەبى ئىسپانىدا وەرگىتوھ دواي ئۇۋەتى دكتۆرای بەكمى لە زانكۆى بۆتىبى لەدەبى ئىنگلىزىدا وەرگىتىبوو. كاتى خۇينىدىن لە زانكۆى بەسرە گۇقاپارىكى ئىنگلىزى نىشان دام، چاپىكە و تىنېكىان لەگەلەدا سازدا بوبەناؤنىشانى ئەوچىرۇك نوسە مەزىتى بەخۇينىكارىيى چوھ زانكۆى بۆمباي و بەرسە روپىكىي بە جىيىھىشت .

كۆتابىي